

SPEJDERNES MAGASIN

KORPSETS HUS INDVIET

En mærkedag i korpsets historie

Efter at korpsskontoret har benyttet sine nye lokaler i korpsets hus siden den 1. maj, har håndværkerne haft travlt med at indrette den øvrige del af stueetagen, og lørdag den 11. september var man kommet så vidt, at den officielle åbning af korpsets eget hus kunne finde sted.

De mange gæster, det var ud over korpssledelsen, medlemmer af korpsets bestyrelse, divisionschefer,

repræsentanter for de øvrige spejderkorps og enkelte andre indbudte, samledes ude på den store græsplæne, der optager hele haven bag ved huset. Her bød Erik Østergaard på korpssledelsens vegne velkommen og gav ordet til spejderchefen, Ove Holm, der gav en historisk redegørelse over korpsets bestræbelser for at få eget hus. Vanskelighederne havde været mange, men derfor var glæden så meget større,

når resultatet nu forelå. Ove Holm overdrog herefter huset til korpset ved korpssrådets formand, undersyningsinspektør Højberg Christensen. Denne takkede for det arbejde, der var gjort for at korpset i dag kunne være ejer af dette hus. Derefter gik flaget til top, hejst af 2 spejdere fra Godthaab divisionen, medens alle sang: Der er ingenting, der maner.

Man samledes nu inde i pejsestuen, den tidligere vinterhave, hvor flere havde ordet for at lykønske med huset. Der blev således talt af distriktschefen for København og Frederiksberg, Fr. Palm Greisen, af repræsentanter for Det Danske Pigespejderkorps, KFUM- og KFUK-spejderne, af landsgildemesteren for Sct. Georgs Gilderne, Erik Sjøqvist, som alle havde gaver med.

Formanden for Red Barnet, fru biskop Fuglsang-Damgaard, lykønskede også. Red Barnet var den tidligere ejer af huset og fortsætter efter salget som lejer, idet de har kontorer på 1. sal.

Det er en gammel spejder, tidligere distriktschef i København, arkitekt Ejvind Draiby, der har forestået ombygningen og indretningen af huset. Som det fremgår af billederne på disse sider, er det blevet et fint resultat.

Nede i kælderen er der indrettet en stor garderobe samt 2 lokaler, der skal bruges til troplokaler. Det er meningen, at disse troplokaler skal indrettes, så de om sommeren kan benyttes til overnatning af provinstropper.

Med indvielsen af korpsets hus er der føjet et nyt og værdigt kapitel til korpsets historie, et kapitel som vi både kan være glade for og stolte af.

Skotte.

Forsidebilledet er korpsets nye hus på Frydendalsvej 32. Skjult bag træet vejer korpsets flag med den grønne flagdug.

Bagest ses vinterhaven.

Alle billeder er taget af DC Mogens Holmberg, Nyboder division.

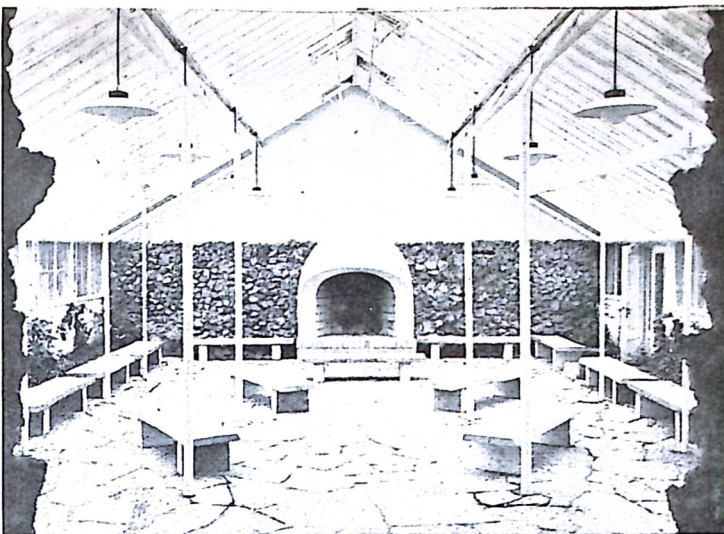
På modstående side ses kaminstuen, der er det første værelse, man kommer ind i. Kaminstuen, på hvis vægge hænger mange fotografier, der alle fortæller om korpsets historie, er beregnet til mindre møder.

Øverst på denne side har vi vinterhaven, der er ombygget til pejsestue. Her kan der let være 100 personer. Pejsestuen virker endnu lidt kølig, men der skal nok med tiden komme forskellige spejder-trofæer op som udsmykning.

I midten ser vi mødesalen, der kan rumme ca. 70 personer. Der kan enten opstilles stole i rækker til foredrag og film, der er fast monteret filmslærred, eller opstilles borde, så der kan serveres kaffe eller te.

Mødesalen og pejsestuen kan benyttes af korpsets afdelinger til forældremøder, førermøder, rådsmøder etc.

Nederst et af kontorlokalerne, hvor nogle af de flinke kontordamer glæder sig over de gode omgivelser, de har fået at arbejde under. Vinduet vender ud mod haven bag huset.

Jeg var på PHILMONT SCOUT RANCH

Skovmand Poul Petersen,
3. Hellig Anders trop,
fortæller om sin
eventyrrejse til Amerika

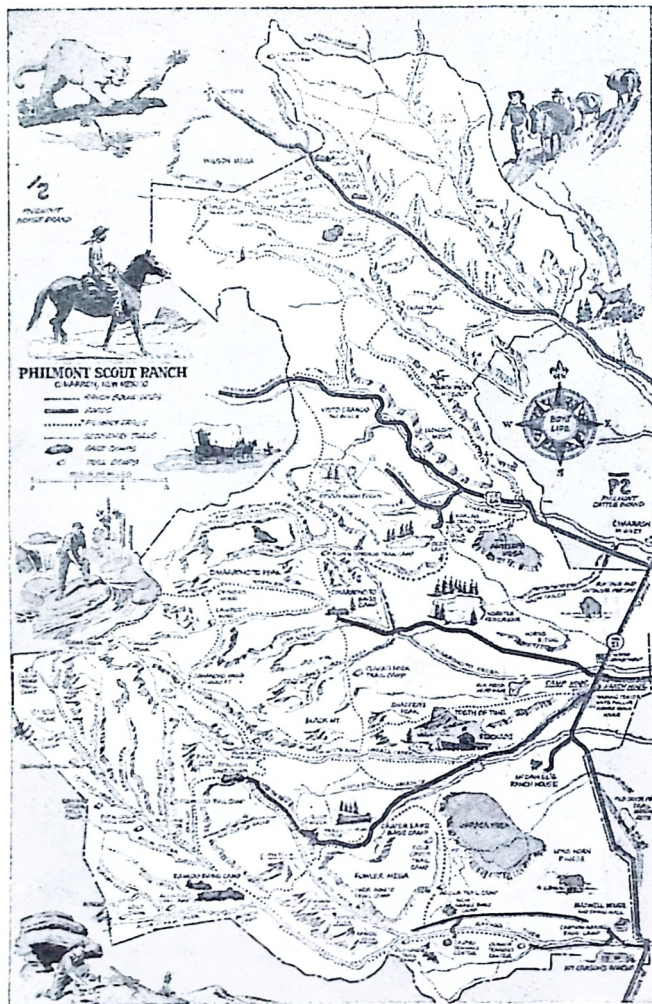
I juli måned fik Det Danske Spejderkorps og KFUM-spejderne en indbydelse fra »Boy Scouts of America« til hver at sende en repræsentant til »Philmont Scout Ranch« for at deltage i en tre ugers træningslejr der. Jeg var så heldig at blive udvalgt sammen med Otto Fabricius, Hørsholm, og jeg vil gerne her have lov at fortælle lidt om turen.

Sammen med deltagere fra Norge, Sverige, Finland, Holland og England ialt 14 spejdere + 2 ledere, en svensker og en englænder, startede vi fra Frankfurt a. M. pr. fly tirsdag den 27. juli. Vi mellem-landede på Acorerne og første amerikanske flyveplads var »Westover« og derfra til Washington. Her blev vi modtaget på festlig vis med musikkorps og presse. Vi blev indkvarteret i amerikanske drenge-spejders hjem for et tredages ophold. Vi mødte stor gæstfrihed og blev præsenteret for den danske ambassadør H. Kaufmann og ledende personligheder inden for spejderbevægelsen i USA. Vi blev vist byens seværdigheder bl. a. »Det hvide Hus« og »Capitol«, hvad der var en stor oplevelse for os.

Efter tre dejlige dage i Washington fløj vi så videre mod vest, mellemlandede i Memphis og Oklahoma og sluttede første del af flyturen i Cimarron, hvorfra en bus kørte os det sidste stykke vej til »Philmont« vor rejses mål.

Philmont Scout Ranch

»Philmont Scout Ranch« svarer nogenlunde til »Gilwell« i England blot i meget større målestok (127.000 acres — knapt 100.000 tdr. land). Ranchen består af et hovedkvarter og et træningscenter samt en del større og mindre lejrpladser fordelt over hele terrænet. Navnene på de tre største er Carson Maxwell, Cimarroncito og Ponil og her findes blokhuse og spisesal. På de mindre pladser, hvor der kun er telte til at sove i, føler man sig mere hensat til det rigtige spejderliv. — De første tre dage opholdt vi os på hovedkvarteret, hvor vi

Ved ankomsten til Washington.

blev vist til rette og for at blive akklimatiseret (luften er nemlig tynd!). Pr. lastbil blev vi kørt rundt i det bjergrige terræn og på en af disse ture blev vi forevist det hus, som ejedes af den mand, der havde skænket »Philmont« til spejderbevægelsen. Det var et meget særpræget hus som rummede man-

ge kunstskatte fra de mest forskellige egne af verden.

Carson Maxwell

Efter opholdet på hovedkvarteret blev vi kørt til Carson Maxwell pr. lastbil. Ligeledes på dette sted skulle vi være i tre dage. Efter ankomsten kl. 5 fik vi anvist to-mandstelte, hvor vi kunne indrette os. Aftensmaden indtog vi i lejrens spisesal. Om aftenen spillede vi Vally bold og fodbold på en lille plads. Teltene, som skulle sove i, var med træbund, som er hævet en halv meter over jorden.

Næste morgen begyndte med flaghejsning med efterfølgende morgenmad. Om formiddagen gik vi til en lille lejr ikke langt derfra. Der fik vi undervisning i madlavning. Vi lærte at lave en slags æblekage, som bliver bagt i en gryde, der er meget tyk. Efter det blev vi vist rundt på lejren, som bl. a. har et museum for naturgenstande. Det var meget interessant. Den næste dag var vi igen på dette sted. Vi måtte selv vælge imel-

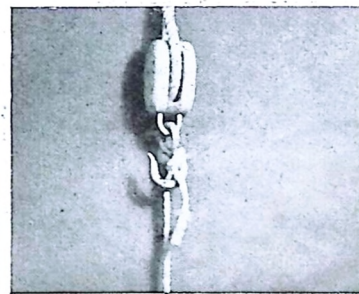
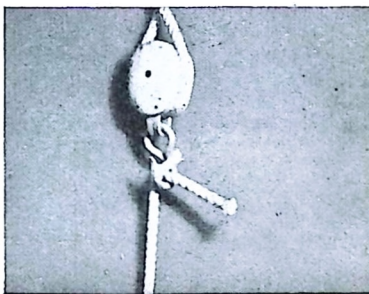
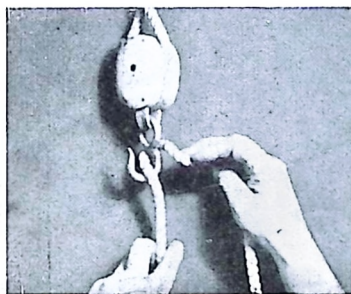
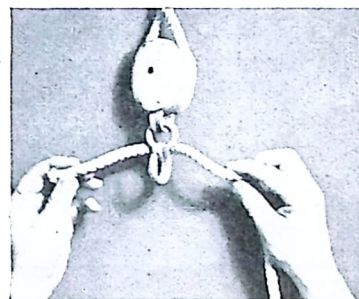
Vi lærer at pakke muldyr.

lem undervisning i skydning eller lystfiskeri. Skydningen foregik med rifler og man skød efter skiver samt levende mål. Lystfiskeriet bestod af undervisning i brug af kastestænger og brug af fluer og blink.

Samme dag var vi også i en lejr ikke langt derfra, hvor vi lærte at pakke mulddyr. Om aftenen igen i Carson Maxwell. Trediedagen var vi på en træningshike på et nærliggende bjerg ved navn Urraca Mesa, hvor der var en skøn natur. Hiken var ret streng på grund af den tynde luft så højt oppe. Om aftenen var vi tilbage på hovedkvarteret.

MÅNEDENS KNOB ved lpm

NAKKESTIK er et af de simpleste stik, hvis man kan. — Læk tovet bag om nakken på krogen, læg tampen ind i krogen, læg langtovet over tampen og pas på det ikke glider ned. Holder så længe der er træk i tovet og går derefter op af sig selv. — Mere sikker er Nakkestik med rundtørn se billede 4.

Junior Leader Training

Næste morgen fik vi besked om at vi skulle på tur i bjergene i 8 dage. Vi skulle så selv tage det med vi mente at få brug for. Vi skulle møde nogle amerikanske spejdere ude i bjergene og med dem skulle vi gøre turen. Disse amerikanske spejdere var på »Junior Leader Training«.

På »Philmont« er der tre måder, hvorpå spejderne kan blive trænet. Der er: The Trail, The Calvacade og Junior Leader Training. The Trail foregår til fods, og muldyr bærer bagagen. The Calvacade er dels til fods og dels til hest. Junior Leader Training (kun patruljeførere) foregår til fods.

Vi deltog så i Junior Leader Training sammen med dem. Amerikanerne havde allerede været igennem det halve af kursuset, så vi fik noget at lære. Vi mødte dem på en lejr ved navn Crooked Creek, hvor vi skulle have en lejr i 5 dage.

Vi starter på en ridetur fra Philmont.

Dagliglivet

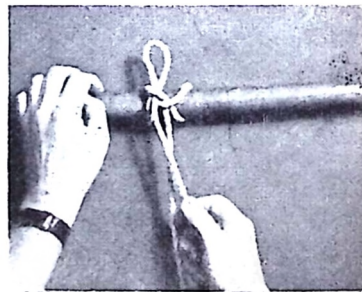
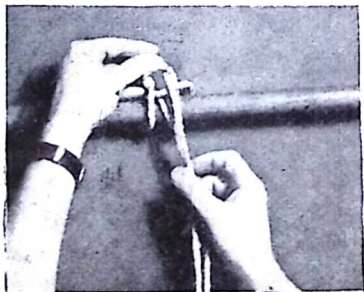
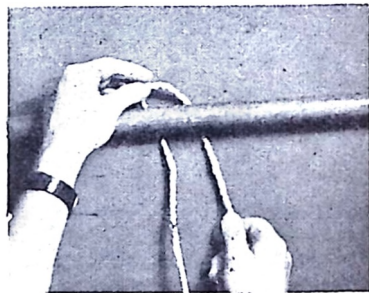
Under opholdet der levede vi så amerikansk drengspejderliv, som ikke afviger ret meget fra vores. Hver morgen stod vi op kl. 5, da vi havde vores flagparade tidligt. Vores måltider, som vi selv lavede, var kl. 7 morgen, kl. 12 middag og kl. 6 aften. Måden var for det meste konserves, såsom suppe, bøf og pølser. Grunden til at vi brugte konserves var den, at det ikke var

nemt at opbevare føden ude i bjergene. Hver morgen var der konkurrence mellem patruljerne om orden og renlighed på lejrpladserne. Om aftenerne havde vi som regel lejrball, og der lærte vi rigtig de amerikanske spejdere at kende. Alle var de venlige og flinke. Altid en hjælpende hånd, når der var noget i vejen. I det hele taget var kammeratskabet så fint som overhovedet tænkeligt.

Underholdningen ved lejrballene var altid vældig livlig. Når vi var færdig med at synge en sang, sprang der straks en spejder op og begyndte på den næste, aldrig nogen døde punkter. Teltene, som vi sov i, var tomandstelte, og de minder noget om vores skovmandstelte, dog noget større. Under opholdet der var vi med til at bygge en blokhytte på stedet samt en indgangsportal. Den sidste aften på stedet var der nogle, der sov i blokhytten, da vi havde taget nogle af teltene ned for at vi kunne starte tidligt. Vi skulle nemlig ud på to traveture som bl. a. gik over de højeste bjerge på »Philmont«.

MÅNEDENS KNOB ved lpm

DICK TURPIN's KNOB eller **LANDEVEJSRØVERENS KNUDE** bruges til at binde en hest med, når man vil være sikker på at kunne løse den i en fart. På billede 3 stikker jeg en bugt af den venstre snor gennem det øje, jeg lavede på billede 2, så trækker jeg knobet godt til og sørger for, at snoren, der blev sidst stukket igennem, skal være den længste del af tøjlen, for når man trækker i den, falder hele knobet af!

Her holdt vi vor Buffalo Banquet.

Buffalo Banquet

Disse vandringer var ret anstrengende. Vi gik ca. 30—40 km om dagen. Det lyder ike af så meget, men det var meget anstrengende, da vi jo gik op og ned ad bjerget hele tiden. Den første tur gik fra Crooked Creek til Cimarroncito. Under denne tur kom vi som sagt over »Philmont«s højeste

bjerg. På toppen af dette var der en strålende udsigt. Vi overnattede i Cimarroncito, og den næste dag havde vi lejlighed til at skyde på stedets skydebaner. Næste tur gik fra Cimarroncito til Ponil. Der skulle vi have vores Buffalo Banquet.

Buffalo Banquetten er en fest, som den trop holder, der har været i bjergene. Festen holdes i en blokhytte på stedet, og der er kokke som laver maden, der består af:

Buffalo kød, kartofler plus ærter, boller, mælk, kaffe samt kager og is. Efter måltidet holdes der lejr-bålsunderholdning af troppen. Den begynder med en indledningsceremoni, og derefter synger man sange og opfører sketches. Efter underholdningen er der så eftersyn af økser. Troppen, der holder festen, har forud inviteret gæster fra hovedkvarteret og andre lejre.

Det går hjemad

Efter Buffalo Banquetten overnattede vi så i Ponil. Den næste dag blev vi kørt til hovedkvarteret. Her skulle vi så tilbringe 3 dage, inden vi skulle forlade »Philmont«. I det tidsrum havde vi bl. a. udflugt til Santa Fé, Las Vegas og andre byer, hvor vi så byernes seværdigheder. Vi var også i Taos, hvor vi så indianerreservatet. Længe varede det ikke, så var de tre dage forbi, og vi skulle forlade »Philmont«. Inden vi tog af sted fik vi hver overrakt den berømte »Philmont« økse. Vi tog afsked med alle og takkede dem for det vidunderlige og lærerige ophold, vi havde haft på »Philmont Scout Ranch«.

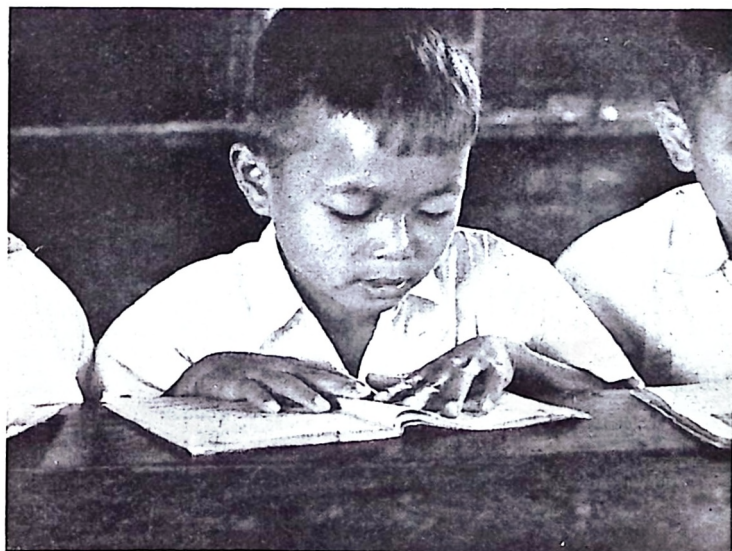
Næste stop på turen var Colorado Springs i staten Colorado. Der blev vi indkvarteret i private hjem i 3 dage. Vi oplevede en bunke der, bl. a. blev vi interviewet i fjernsynet.

Vi vendte nu næserne mod øst. Inden vi forlod Amerika havde vi en dag i Chicago og 2 dage på det sted, hvor vi ankom. Vi fløj tilbage samme vej og via Frankfurt a. M. nåede vi igen København efter en så vidunderlig rejse, at jeg aldrig vil glemme den.

KUPONPLANEN

Denne skoledreng fra Siam spørger dig, om du er med i KUPONPLANEN og dermed hjælper med til, at piger og drenge i underudviklede lande lærer at læse og skrive og regne. Den bog, han læser i, er et resultat af KUPONPLANEN.

Hvis I allerede har gjort det, så skriv til Mellemfolkeligt Samvirke, Vendersgade 29, København K efter 25 øres UNESCO-mærker.

Tjen 5 kr. pr. spejder ved en samlet

Opgaven led:

For at søge helt nye jagtmarker til afveksling for de mere hjemlige agre havde Bernstorff divisionen i år valgt at henlægge sin turnering til Hvalsø-skovene, hvortil spejderne transporteredes pr. bus. For at nedbringe udgifterne ved turneringen havde divisionen derfor i forvejen stillet ovennævnte opgave til de deltagende patruljer. Måderne, den løstes på, var mangefold og spændte fra flaskeindsamling til hjælp på et bogbinderi. Med eneret for MAGASINET gengiver vi nedenfor de to bedste rapporter.

patruljeindsats!

have lavet en lige og plan sti til fliser og gravet et stykke køkkenhave. Desuden skulle vi save en masse brænde og slæbe en bunke sten. Vi nåede det alt sammen. Det var brændende hedt, og vi sled med bar overkrop, og sveden drev ned af os. Der blev hakket, gravet, slidt og slæbt til den store guldmedaille.

Ved 16-tiden havde vi så meget jord i skoene, at fødderne knap nok kunne være der. Men man kunne se, at vi havde bestilt noget over hele linien. Den halve køkkenhave var gravet, stien var nogenlunde, og et mægtigt jordbjerg fortalte, hvormeget vi havde flyttet.

Uglerne maser på. Det er varmt, derfor er skjorten lagt.

Kun eet sted var resultatet negativt: Hans, patruljens yngste, lugede ukrudt, men da han kom til jordbærrene, blev der så underligt stille derhenne, og 2 dage efter opdagede hr. Ørum, at der ikke var flere jordbær tilbage.

Trakteret med sodavand og honningkage slappede vi af et kvarters tid, hvorefter vi flittigt, som vi nu en gang er, fortsatte med slidet til kl. 18. På dette tidspunkt gik vi hver til sit og skulle så mødes næste dag kl. 9.

Vi mødtes til fastsat tid og fortsatte vort ufuldendte arbejde. I dag var det Stumps fødselsdag, og han trakterede med is i dagens anledning. Men ellers gik det med slid og slæb. Vores vanskeligste arbejde i dag var at slæbe sten.

Læs videre side 176.

Høge — 3. Charlottenlund.

Det begyndte med et patruljeførrermøde hos Los. Vi sad og snakkede om divisionsturneringen, og om hvordan vi skulle indtjene de 5 kr. pr. mand. En foreslog papirindsamling, en anden frugtindsamling, men der var det jo så svært at finde en fælles arbejdsgiver. Så var det, at Los foreslog høstarbejde. Men snakken gik snart over til andre problemer, og der blev ikke talt mere om det den aften.

Næste dag kom Siv, PF for Ugler, over til mig for at låne nøglen til trophuset. Jeg spurgte ham, om han havde fået en gård at arbejde på, og det havde han.

Jeg henvendte mig nu til konsulent Kilerich, som henviste mig til Kalle Kalle. Ved henvendelse til inspektør Fisker fik jeg lov til at komme med vores patrulje, der består af 7 mand, den kommende week-end for at være med til at høste.

Vi sætter hobe.

Heldigvis blev det fint vejr om lørdagen, for det var nemlig betingelsen for at vi kunne komme. Da vi lørdag eftermiddag mødte op på Kalle Kalle fik vi anvist en fin lejrplads ned mod Furesøen, og derefter kunne det egentlige arbejde begynde. Vi skulle stakke negene i hobe, d. v. s. vi skulle sætte

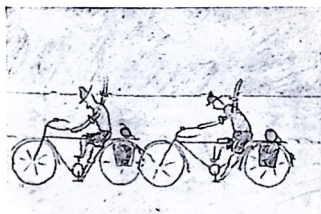
ti neg i hver hob. For hver ti hobe skulle vi have 97 øre.

Første aften arbejdede vi 2½ time, og vi stakke i alt 170 hobe. Efter at have spist og vandret en lille aftenur gik vi til ro kl. 21,30.

Næste morgen lavede vi morgenmad, vaskede op, pakkede telt sammen og ryddede op, og kl. 9,45 var vi atter ude på marken for at stakke. Da vi havde stakket 124 hobe, var der ikke flere neg på den mark, og vi regnede nu ud, at vi manglede 76 hobe for at kunne være på den sikre side af 35 kr.

Nede på gården fik vi anvist en anden mark, hvor vi kunne arbejde videre, og i løbet af en lille time var vi færdige og havde endda taget lidt flere neg, end vi skulle.

Efter afregningen på gården — vi fik en check på kr. 36,47 — takkede vi for arbejdet og drog ned til lejren for at spise vores mad-

Vi finder avner, der er nok af dem!

pakke. Da vi kørte hjem var vi alle enige om, at det var den helt rigtige tur for os, og vi kørte glade, men trætte hjem. Det eneste, der generede os, var avnerne, de sad i tøjlet fra top til tå.

Ugler 1. Gjentofte.

Vi mødte fuldtalligt op hos Kudu kl. 15 og gik straks i gang med slidet. Vi skulle i løbet af 2 dage

PÅ OPDAGELSE i naturen

Tegninger
af STIG BANG

Hu-hej, hvor novemberstormene suser over landet og rusker i de nu afløvede træers kroner. Følg med til skovs, få frisk luft i lungerne og kig samtidig på, hvorledes skovens folk plejer deres elskede skove lige så omhyggeligt som bonden sin ager.

Når en skov vokser til, skal den udyndes. Dette indledes med, at skovrideren eller -fogeden »udviser« de træer, der skal fældes ved at mærke dem med lange, lodrette ridser i barken. Fældningen kan ske enten efter plukhugsmetoden, hvor enkelte, så vidt muligt vrangne eller langsomt voksende træer pilles

ud efterhånden — eller ved afdrivningsmetoden, der består i, at et helt skovområde fældes på en gang; dog lader man ofte enkelte »overstandere« redde livet, for at de kan skabe læ mod vind og frost og give skygge.

Selv om man fornylig ved boreprøver har hittet ud af, at de to ældste af de gamle ege ved Jægerspris er ikke blot 1000-årige men 1500 år, ja, den ene snarere 1800 (!), er dette en enestående alder for et dansk træ. I vore skove lader man kun bøgene blive 100—120 år, egene ca. 140 år og rødgranerne kun 50—80 år. Den hurtigt voksende gran giver størst udbytte pr. arealenhed, men veddet er langt mindre værdifuldt end bøgens og især egens.

Det fældede ved afmåles og stables, og brændestabler repræsenterer skovens høst, som kornet repræsenterer bondens og bør derfor respekteres i samme grad af frokostspisende små spejdere og ulve. Det samme gælder nyplantninger og indhegninger, der jo majsommeligt er lavet til værn mod skovens dyr og gæster — også DIG!

Spætte

hele hovedet, rub og stub, knuser de større ben og tygger grundigt på det nederste af fjere.

Så er der koglerne, som er en lækkerbidsken for egern, mus, spætte og korsnæb. Både egern og mus gnaver skællene af; egernet river dog de nederste skæl af (der findes ingen frø ved grunden af dem), og en egerngnavet kogle er derfor flosset og optrevet forneden, så der fremkommer en mere eller mindre tydelig spids. Musene har ikke så mange kræfter og må derfor majsommeligt gnave også de nederste skæl af, så basis bliver afrundet og glat. Spættegnavede — undskyld —

Korsnæb

hakkede — kogler ser sært forpjuskede ud, fordi spætten, efter at have kilet koglen fast i sit »værksted«, hakker skællene til side, så den kan få fat på frøene. Den ret sjældne vintergæst, korsnæbbet, har næbspidserne overkors og klipper derfor hvert skæl igennem med sit sjove korsnæb, når den vrider dem til side.

Musegnavede og egerngnavede hasselnødder, bid, skrzelnininger og gnav på træer og buske (af hjorte, harer og mus) samt solorthakkede sneglehuse hører også til det, vægne spejdere kan finde.

På gensyn derude!

Egern

Mus

Torben

MAGASINETS FOTOKONKURRENCE 1954

Gruppe 1: Instruktive billeder.

1. præmie: Bjørn Aabech, 1. Charl.
2. præmie: Søren Peter Kvist, Helsingør.
3. præmie: Cecil Menzel, Hellerup.
4. præmie: Bjørk Aabech, 1. Charl.

Gruppe 2: Situationsbilleder fra ture og lejre.

1. præmie: Claus Stevnss, 1. Charl.
2. præmie: Bjørk Aabech, 1. Charl.
3. præmie: Bjørk Aabech, 1. Charl.
4. præmie: Ove Sparre Sørensen, Slagelse.

Gruppe 3: Landskabsbilleder.

1. præmie: Jens Ole Kjeldsen, Fuglebakken.
2. præmie: Eivind Gormsen, 1. Ballerup.
3. præmie: Sven Berthelsen, 1. Charl.
4. præmie: Willy Dalsgaard, Hammershøj.

Gruppe 4: Dyrebilleder.

1. præmie: Ingolf Mannstaedt, Lyngby.
2. præmie: Willy Dalsgaard, Hammershøj.

3. præmie: Jens Ole Kjeldsen, Fuglebakken.

4. præmie: Niels A. Dam, 1. Juelsminde.

Deltagere over 18 år.

1. præmie: Aksel Nielsen, Anders Billes trop.
2. præmie: Sven Loch, Viby.
3. præmie: Sven Loch, Viby.
4. præmie: Knud Hollenbo, Odense.

Vi ønsker præmietagerne til lykke og takker iøvrigt for den store

tilslutning. Præmierne vil blive tilsendt vinderne, dog må vi bede om, at de, der har fået 3. og 4. præmie, skriver til redaktionen for at meddele, hvilken størrelse film, de ønsker. Nogle af de præmierede, men ikke offentliggjorte billeder, vil komme som forsider i løbet af vinteren, ligesom vi også vil bringe nogle af de ikke præmierede billeder. Til næste sommer vil vi igen udskrive fotokonkurrence her i Spejdernes Magasin, og så håber vi at møde lige så stor tilslutning som denne gang.

Skotte.

Øverst:
En kold douche.
Gruppe 2. —
1. præmie.

I midten:
Uhm!
Gruppe 1. —
1. præmie.

Nederst:
Patruljen med kærre.
Gruppe 2. —
2. præmie.

Nederst til højre:
Dal i Norditalien.
Gruppe 3. —
1. præmie.

Øverst:
Svane i Gentofte sø.
Gruppe 4. —
1. præmie.

I midten:
Lejr-billede.
Gruppe 1. —
2. præmie.

Nederst:
Stemmingsbillede.
Gruppe 3. —
2. præmie.

AF EN LANGTURS-DAGBOG

Fra søspejdertroppen *Fribytterne* har vi fået sendt et par langtursdagbøger, som søspejderne selv har ført over årets langtur. De har haft en god tur, men vi giver dem selv ordet:

Onsdag den 30. juni.

Alle, der skulle med på langturen fra den 1. til den 14. juli, havde fået besked på at møde nede på stationen onsdag aften. Da troppe kun råder over to både: »Piraten« og »Søbjørnen«, kunne det ikke lade sig gøre, at alle, der havde meldt sig, kom til at sejle derned. Men det blev ordnet sådan, at de to både hver fik en besætning på fire mand, og at de fem, der var tilovers, cyklede derned. »Derned«, dvs. lejren, der skulle være ved Peters Værft. Efter at vi havde stuvet bådene og fået alt, hvad der skulle ordnes, bragt fra hånden, gik vi til køjs.

Torsdag den 1. juli.

På slaget 6 blev vi vækket. I en lynende fart fik vi pakket vort grej, efter at vi var blevet vasket og havde fået morgenmad, og så gik vi i gang med at rigge bådene til. Da det var gjort, tog vi afsked med patruljen, der skulle cykle ned til lejren.

Båden gøres klar.

Kl. 7 blev signalet til start givet, og lidt efter blev kursen sat mod Peters Værft. Vinden var god, og bådene gjorde god fart, idet vi også førte topsejl. Men »Piraten« kunne dog ikke følge med »Søbjørnen«. Vi havde fået besked på at

holde en afstand på 200 m mellem bådene, hvad vi også gjorde, men det bevirkede, at vi i løbet af 30 min. måtte vende 2 gange.

Kl. 11,30 sejlede vi ind i Køge Bugt med Rødvig som mål. Men kl. 17 vendte vinden, så at vi var nødt til at krydse. Vi besluttede så at gå til Køge i stedet for. Lidt senere flovede vinden, men der var nok til at »Søbjørnen« kunne sejle temmelig hurtigt alligevel, medens »Piraten« derimod næsten ikke flyttede sig. Man kunne nok se, at den havde 50 kg bundjern mere end »Søbjørnen«. Vi fik lov til af Preben at sejle til Køge, hvad vi gjorde.

Så stævner vi ud.

En halv times tid senere løjede vinden fuldstændig af, men på det tidspunkt var vi 2 timers vej fra Køge, medens »Piraten« var 3 timer fra havn. Vi ankom til Køge kl. 22,30, efter at Poul og jeg havde roet i 2 timer. Vi fik nu hurtigt rejst teltet, og bagagen og båden blev lagt på plads, og vi krøb til køjs. Næste dag fik vi at vide, at den anden båd var kommet ind en times tid senere.

Fredag den 2. juli.

Vi skulle i dag have været sejlet fra Køge, men på grund af vejret blev vi enige om at blive liggende en dag i Køge. Vi fik derfor god tid til at se på byen og havde også et havnerace om eftermiddagen. Vi var derfor godt trætte, da vi gik til køjs.

Lørdag den 3. juli.

Vi blev vækket tidlig om morgenen, da vinden var fin, og vi skulle gerne nå Rødvig i løbet af dagen. Vi fik rå havregryn, skønt vi gerne ville have lidt grød, men da vi ikke måtte lave bål, måtte vi nøjes med rå gryn. Men det smager jo også godt. Efter morgenmadsstuvende vi bådene, og kl. 11,30 forlod vi Køge havn. Her havde havnefogeden været meget interesseret i vores tur, og drengene i byen var også meget interesseret i søspejderlivet. Der kunne med lethed startes en trop. Det ville ikke komme til at skorte på søspejdere.

Vejret var let skyet, og vinden var V, styrke 3—4. Da vi satte vores topsejl, skar skødet ud for os. Heldigvis skete det uden for havnen, så det var kun os selv, der så det. Det var en dejlig tur langs med kysten med de grønne skove og lerskrænterne. Da vi kom ud for Stevns klint, gik vi så tæt på kysten, som vi overhovedet kunne komme, og et sted, hvor stranden var temmelig flad, løb vi båden op på stranden og gik i land for at se os omkring.

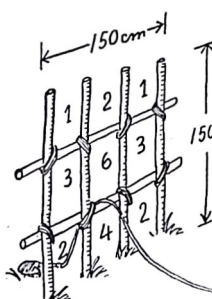
Kl. 17,30 løb vi ind i Rødvig havn, hvor vi ville overnatte. Vi fik hurtigt teltet rejst og bagagen bragt op. »Piraten«, der på et vist tidspunkt var sakket ca. 2 timer bagud, kom en halv times tid senere til Rødvig havn. Den var kommet på slæb af en stor spidsgatter i det vindstille vejr. Da den løb ind mod havnen, stod Poul og jeg ude på molen og sendte »velkommen« til dem med semafor. De svarede med at sende »tak«. Deres telt blev også hurtigt rejst, hvorefter vi spiste. Det blev forresten regnvejr hen på natten, og det viste sig, at vort telt ikke var helt tæt.

Søndag den 4. juli.

Vi skulle have været videre i dag til lejrplassen, men da vinden var os ugunstig, besluttede vi at ligge over en dag i Rødvig. Om eftermiddagen gik vi ud til Stevns fyr og Højerup. Om aftenen kl. 20,30 havde vi skansevagter. Om eftermiddagen var F.D.F.s store båd kommet ind i havnen, og Preben aftalte med deres fører, at de skulle komme ned og besøge os på lejrplassen.

Hans Christian.

Det blev en knippel mondetur denne gang. Vi tog til Nordskoven tidlig om morgenen og øvede først kast med redningsreb. Vi har nu tre reb i patruljen. Steen lavede et fikst „mål“, mens vi andre øvede at kaste et vandfyldt krus ned fra en træstub. Det var sjovt

Steen's „redningsreb-mål“ tegner jeg her med de points vi kunne opnå skrevet ned. Det var svært at få 6, men det giver god træning

Og så lavede vi flotte pionerarbejder. Det ene var et kasteapparat, en slags blide

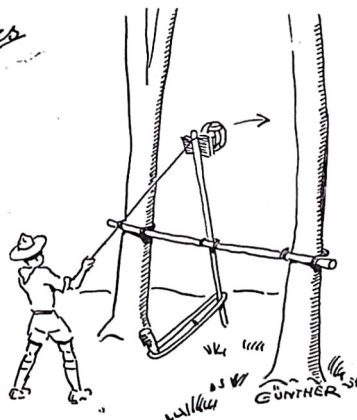

Mellem to træer surrede vi en

rafte. På tværs af den besnørede vi en anden rafte fast. Tegningen viser konstruktionen. Fra en pløk til rafte

ten spændte vi en gammel cykelslange fast og ved at trække med et reb foroven, lykkedes det os at kaste en fodbold langt væk. Det var næsten sværest at finde den igen. Det andet pionerarbejde var en art svingbære, hvorved vi kunne transportere Torben over åen fra den ene bred til den anden; det gik godt.

Lars

Lær at tegne!

Der er desværre mange, der siger: Jeg kan ikke tegne. Og så er sandheden måske den, at de godt kunne komme til at tegne, og endda tegne fint, hvis de bare gjorde sig den ulejlighed at øve sig lidt. Man skal naturligvis ikke begynde med det sværeste, men finde et par lette motiver at gå i gang med, og så efter nogen øvelse prøve det, der er lidt sværere.

Du finder her nogle eksempler på, hvordan du skal gå frem. Du tegner i første omgang på et stykke gennemsigtigt papir, som du lægger oven på siden her. I næste omgang ser du blot efter tegningerne, og du vil meget hurtigt opdage, at det går let. Når du først er fortrolig med disse tegninger, kan du prøve at tegne andre dyr. Hvad mener du om at lave f. eks. en kanin eller en ugle ved hjælp af to cirkler, eller tegne skildpadder,

Alle tolv

Jacala, Djackumbaflokken.
Tjeik, Flemming Borg,
1. Holte flok.
BF Miko, Finn Vollguals,
»Slørhaler«, 10. Aarhus flok.
BF Poul Erik Jensen,
7. Odense flok.
BF Ole Böttiger Rasmussen,
7. Odense flok.
Rikki, Søren Holmblad,
8. Odense flok.
Sahi, Hans Løkke Larsen,
8. Odense flok.
Tjeik, BF Sven Arild Larsen,
Bjørneflokk, Espergærde.
Bingo, BF Erik Olsen,
Mohikanerne, Espergærde.
Numa, BF Ole Nordstrøm,
5. Østerbro flok.

kyllinger eller pingviner af halve cirkler. Men prøv nu selv. Du vil opdage, at det er morsomt. Får du nogle gode tegninger, må du gerne sende dem ind til Magasinet, så skal vi se, om vi kan få plads til dem.

Gråbror.

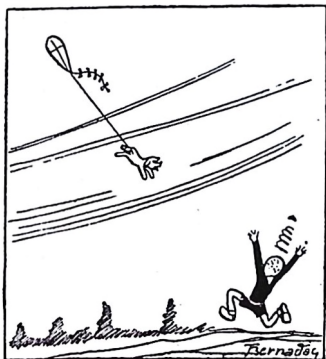
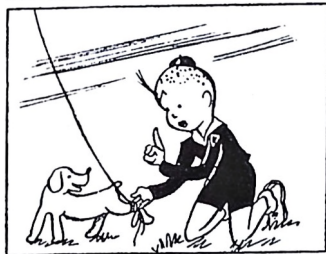
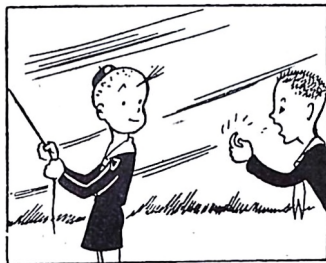
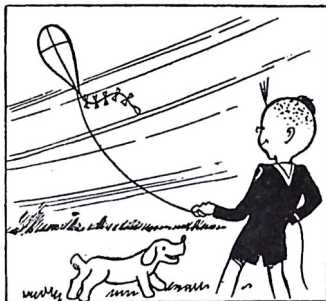
Ulve fra Gøngernes flok ved pejsen.

1. Husum flok
har været på 30 km vandring. 16 ulve gennemførte og erhvervede den eftertragtede sølvplade.

Hjortefods ven

Fortsat fortælling fra det vilde vesten i Buffalo Bills dage

Efter The Scout — Tegninger: Thora Lund — Afsluttes

Den franske ulveunge er uheldig.

Hjortefod ventede indtil kopperne var tomme.

»Hør!« sagde han, da Rob satte koppen ned. »Krigerne går på togt i dag og kommer ikke tilbage før det er mørkt. I må vente til det er nat. Der vil være to hurtige heste sadlet i skyggen af skoven. Krigerne vil være trætte, og deres heste ømme af den lange dag på prærien. Når tiden for tortur er inde, skulle blegansigterne være langt borte«.

Drengene prøvede at udtale deres tak, men Hjortefod holdt hånden op i protest.

»Jeg gør for jer, hvad mit broderskab påbyder mig«, sagde han, »men min stamme vil ikke tilgive mig«.

Drengene kunne knapt nok vente til natten faldt på. Krigerne vendte tilbage fra deres lange dag og de store forberedelser begyndte.

Med en gysen forstod Rob og Pard, hvad det betød.

To stolper blev slået ned i jorden og brænde blev stablet rundt om dem. Drengene blev ligblege. Stolperne var bestemt til dem!

Det var mørkere nu, men månen var ikke stået op. Krigerne havde travlt med at feste, da Hjortefod trådte ind i wigwam'en og vinkede ad kammeraterne. De fulgte ham tavse.

Udenfor teltet rakte han hver af dem en bøsse. Så førte han dem gennem den mørke skov, indtil de nåede et enligstående træ. Her var to heste bundet.

Hjortefod løste dyrene og pegede. »Jeres vej går der«, sagde han, »rid for livet«.

Da han vendte sig mod dem, så Rob at den indianske drengs ansigt var sammenbidt og spændt. Rob følte en klump i halsen.

»Hjortefod«, sagde han hæst, »hvor er du dog en god kammerat. Vi ville have været døde uden dig. Men hvad med dig? Vil de ikke mistænke dig?«

Et ejendommeligt udtryk viste

sig i Hjortefods ansigt, da han svarede:

»Frygt ikke, mine venner. Jeg vil efterlade et spor, og de vil tro, at blegansigterne greb rifler og heste og flygtede. Før månen står op må jeg være i min wigwam«.

Indianerdrengen rakte sin hånd frem og mødte Robs i et fast greb. Så sprang de to drenge på hesteryggene.

»Farvel, Hjortefod«, sagde Rob. »Selv om vore folk er i krig, husk vi er brødre«.

»Brødre!« svarede Hjortefod blidt, da han gik tilbage til lejren.

Hjortefod nåede lejren lige som krigerne var samlede foran stolperne.

»Hent blegansigterne!« beordrede høvdingen.

I næste øjeblik var det opdaget, at de hvide drenge var væk. Krigerne gennemsøgte med vrede ansigter hele lejren, og opdagede at de to heste og riflerne manglede.

De vendte tilbage til bålet og høvdingen rejste sig i vrede.

»Hvem har hjulpet blegansigterne?« spurgte han.

Da var det, Hjortefod rejste sig og stod rank foran sin stamme.

»Aah, høje høvding, det var mig«.

»Hjortefod! En forræder!« sagde høvdingen.

Hjortefods øjne stod fulde af tårer.

»Havde jeg været en forræder, kunne jeg være undsluppet med blegansigterne«, sagde han, »oh høvding af de tusind fjer! Jeg hjalp blot mine blodbrødre. Nu tilbyder jeg dig mit liv i stedet«.

Høvdingen lagde armene over kors.

»Så lad det blive sådan«, sagde han tungt, »du skal dø i deres sted«.

Rob og Pard red gennem natten, så hurtigt deres heste kunne løbe. Pludselig lød bag dem høje råb.

Det var indianerne ved deres dans. Den blev højere og døde så bort, indtil den helt forstummede.

»Er sangen forbi?« spurgte Rob, og Pard nikkede tavs.

»Det vil sige, at rådet samler sig og de vil forfølge os, og de vil snart være på sporet af os«.

Begge drengene skyndte på deres heste, thi de kendte kun alt for godt indianernes dygtighed, når de var på sporet, og deres hestes hurtighed.

Det var omtrent en time senere, at Rob standsede, stod af hesten, lagde øret til jorden og lyttede.

»De er på vort spor!« hviskede han.

Aldrig havde drengene redet så hurtigt.

»Vi når det ikke«, hviskede Pard, da hestetrampet lød højere i deres øren.

Så lød et skud, men det gik forbi. De var endnu ikke indenfor rifelfelmål. Så kom indianerne! Føreren løftede sin riffel til skulderen, da der ud fra buskadset sprang 6 eller 7 ryttere.

Det var soldater, og deres rifler splittede indianerne, som vendte om og red bort. Drengene var redet!

Der blev stor glæde på Graeme ranchen, da Pard vendte tilbage, og glæde hos Simpsons, da Robs fader og moder, som nu var rask og hjemme igen, hørte nyheden og red over for at byde deres søn velkommen.

Næste dag fik en af soldaterne fat i drengene og bad dem komme til lægens hus, hvor en ven ønskede at se dem. De trådte ind i værelset og fandt — Hjortefod. Den indianske dreng lå på puder, og han rejste hovedet, da de trådte ind.

»Hjortefod!« råbte Rob, »hvad skete der? Hvordan kom du her?«

»Hans folk havde tændt bål omkring ham, for han skulle dø i jeres sted«, sagde lægen, »men soldaterne kom tidsnok til at redde ham«.

»Hvis vi blot havde gættet det«, sagde Rob, »ville vi aldrig være draget bort. Men du vil aldrig gå tilbage, Hjortefod, du vil altid blive hos os nu«.

Den indianske dreng smilede.

»Jeg må tage tilbage«, sagde han,

»det er mit folk. Så må det gå, som høvdingen bestemmer. Når jeg kommer frivilligt tilbage kan det være, at de vil spare mit liv. Det kan være, at de vil give mig en chance for at vinde mit navn tilbage og min ære hos krigerne. Men drage tilbage må jeg, og gøre hvad stammen bestemmer«.

»Godt, Hjortefod«, sagde Rob, »du må gøre, som du synes, det er rigtig. Men du er nu vor blodbroder endnu mere end før og der vil altid være et velkommen og et venskab for dig her«.

Indianerdrengen rakte hænderne ud og Rob og Pard greb hver en i deres.

»Venner!« hviskede Rob.

»Venner!« kom det som et ekko fra Pard.

»Brødre!« sagde Hjortefod.

Bernstorff Divisionen

Fortsat fra side 168.

Stenen skulle transporteres fra Vintappermandens mark ned til huset. Kudu »havde« en legevoan, han har den ikke mere, den sank nemlig sammen under den store sten, som vi ved hjælp af løftestænger havde fået stablet op på vognen. Men vognen sank lige så stille sammen.

Her er stenen. Den var tung.

Tropskærren kunne heller ikke klare opgaven. Hjulene eksede, og dækkene blev helt flade under stens enorme vægt. Først efter mange genvordigheder kom stenen ned til sin plads som hjørnestein i sten-volden uden om hus og have. Kl. 12.30 fik vi fyraften, og vi kunne trække os tilbage til privatlivets fred efter løst opgave.

SPEJDER TIDENDE

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Bronzekorset for livredning

Patroljeassistent **Ole Overgaard**, Struer trop, har modtaget bronzekorset for livredning.

Ole kom en dag i foråret cyklen de i Struer, da han opdagede, at en varevogn pludselig begyndte at køre ned ad gaden, medens en lille dreng var på vej til at ville springe ud af bilen. Ole opfattede straks den farlige situation, og han kastede resolut cyklen fra sig og sprang op på varevognen og fik den standset få centimeter før, den ville have påkørt en personbil.

Ved sin rådsnarhed forhindrede Ole en ulykke, og han har nu fuldt fortjent modtaget korsets bronzekorset for livredning.

1. Odense trop

har været på sommerlejr ved Staxrode ved Vejle fjord, og du ser herfra et par billeder. Du har sikkert gættet, at der var en indianergæve på sommerlejren, og denne gæve indianer er fra Kuduerne, og han er i fuld krigsmaling fotograferet ved troppens totem, Hia-watha.

Det er måske værd at notere, at der også var solskind på sommerlejren, så maden kunne indtages i tvangfri påklædning, men det reg-

nede naturligvis også — ellers havde det ikke været en sommerlejr af årgang 1954. En dag lignede lejrpladsen da også noget hen efter en schweizerost på grund af det lynhurtigt udførte dræningsarbejde.

Der var igrønt en spejder, der foreslog, at sommerlejren næste år skulle ligge på bunden af Atlanterhavet og foregå i dykkerdragt, for så var man uafhængig af vejret — og var fri for at gå i vandet om morgenen!

Lord Rowallan

det engelske imperiums spejderchef, som i sommer besøgte Skandinavien og under sit ophold her i landet aflagde besøg på det praktiske gilwell kursus på Storedam, er for øjeblikket på en længere flyverejse. Han vil, når han kommer hjem have fløjet ca. 45.000 km og have besøgt spejdere i Ca-

nada, Hongkong, Borneo, Singapore, Malaya og Ceylon.

Aarhus divisionens Dal-kolonne

har haft indvielse af Lisbjerg-hydden, som forøvrigt ikke er nogen hytte, men et idyllisk rødkalket bindingsværkshus. Det blev for 125 år siden bygget til skovlørberbolig, men inden for det sidste år er der sket gennemgribende reparationer og forandringer, hvor mange spejderforældre har ydet en indsats for at holde omkostningerne nede.

Hydden står kolonnen i 23.000 kr., penge som bl.a. er fremkommet ved tilskud fra Aarhus kommunes befridelsesfond og tipsmidlerne.

Spejderjul 1954 er udkommet.

Er du og dine patroljekameraer klar til at sælge det.

Ved Jamboretten i Blair Atholl var der daglig underholdning af smækpeleorkestret.

24 spejdere

fra P. A. Madvigs kolonne i Haderslev og fra Valdemar Sejrs division deltog i sommer i den femte internationale patrullejamborette ved Blair Atholl i Skotland. Turen va-

Spejderchefen R. N. N. Lockhart hilser på den danske patrulje Thor.

rede fra 18. juli til 15. august og var både særdeles vellykket og billig, 250 kr. pr. deltager. Det meste af Skotland blev gennemløjet, så spejderne fik det allerbedste indtryk med hjem af landet.

Nyt fra 1. Godthaab.

For sommerlejr var i år henlagt til arealerne umiddelbart nord for Mariager fjords udløb, nærmere betegnet på Als odde. Her tilbragte vi 8 dejlige dage, idet vi benyttede de 3 resterende dage til en længere cykletur rundt i Nørrejylland, hvor vi besøgte en del af denne landskabs seværdigheder: Hobro, Mariager, kalkminer, Rebild, Jens Hvass og Rold skov. Vi var så heldige at have valgt den gode uge af juli-til-lejren.

Sidst i september fejrede troppen sin 30-årige beståen ved en stor fest. J.

8. Odense.

Troppens sommerlejr gik i år til Kongsøre statsskov. Vi havde flere gange besøg af medlemmer af besætningen på fregatten, »Niels Ebbesen«, som lå ved torpedostationen i Kongsøre. Lørdag den 10. havde vi gæstelejrball, og der havde vi bl. a. besøg af to overfenrikker fra »Niels Ebbesen«, hvem det lykkedes os at formå til at fortælle nogle oplevelser fra deres togter, jordens have rundt, alvorlige og morsomme mellem hinanden. Til slut holdt den ene af disse en baltale for os, som efter de flestes mening var en af de smukkeste oplevelser i lejren. Inden vore venner tog afsked med os, bad de os kigge over til dem på fregatten søndag eftermiddag.

Da vi kom derover, blev vi budt velkommen ved landgangen, og vi blev derefter vist rundt ombord af to kadetter, som beredvilligt forklarede os alt.

Inden vi gik fra borde blev vi beværtet i fenriksmessen med sodavand, kager og bolcher i utrolige mængder.

Vi deltog også som ofre i en internordisk røde-kors-øvelse en nat i lejren, og heldigvis var det tørvejr, for vi lå i skoven og ventede på samaritterne i små to timer.

Björn.

Et pragtfuldt elsdyrshoved

er af borgmester P. Beirholm i Kolding på Ørebro-spejdernes vegne overrakt Koldinghus kolonnen. Kolding og Ørebro er venskabsbyer, og de to byers spejdere har gæstet hinanden, og nu kan elsdyrhovedet, når det ophænges i kolonnehuset, være et synligt minde om det indgåede venskab.

En af Bavnjamboretts deltagere var fra Malajstaterne.

Jamborette i 1955.

Sydhavsdivisionen har sammen med Svend Gønges division besluttet at lave en jamborette ved Bøtø på Falster.

10. Odense

har påbegyndt nogle musikaftener. Der er dannet to hold. »Snudehøvlernes«, d. v. s. de der spiller på mundharpe, er det ene, og det andet kaldes »Pibere«, hertil hører også trommer og horn.

Statistik.

4. Østerbro har puslet med statistik og fundet ud af, at der i øjeblikket er 11 søskendepar i trop og flok, samt at der er 12, der hedder Ole.

Renlighed

er en god ting, sagde hulebjørnene og fejede snavset ind under måtten.

2. Odense.

En af vore tegnere har bragt denne skitse med hjem fra sommerlejren.

Aarhus Dal-kolonnens lejr ved Rhinen.

33 spejder fra Dal-kolonnen startede fra Aarhus mandag den 19. juli og kørte over Krusaa til Hamburg, hvor vi tog 3 spejdere op fra Brabrand trops frændetrop »Florian Geyer«. Fra Hamburg gik det videre mod Hannover og der ind på autobanen Berlin-Køln. Efter en times kørsel på autobanen slog vi lejr. Startede næste morgen kl. 7 og kørte til Köln, hvor vi selvfølgelig var inde og se domkirken. Derfra sydpå langs Rhinen til Maria Laach og her slog vi lejr lige ved søen tirsdag aften sammen med 25 spejdere fra »Florian Geyer«.

Søen Laacher See er en vulkan sø og er flere hundrede meter dyb, og ustandselig stiger der gasarter op, så det ser ud, som om vandet koger. Ved denne sø lå vi i 3 dage og gjorde herfra udflugter i omegnen.

Lørdag morgen brød vi op og kørte til Koblenz, sejlede herfra til Bacharach, som er det smukkeste af Rhinen bl. a. den imponerende og sagnomspundne klippe Loreley. Fra Bacharach kørte vi ad hårnåle-sving op på Hundsrück til Byen Kirchberg, hvor vi deltog i den tyske korpslejr. Her opholdt vi os i 3½ dage, og den første dag gik næsten med at rejse lejren, og vi viste de andre i lejren, hvordan vi dyrker lejrspor i Danmark. I den tid vi var i lejren, var der mellem 1500 og 2000 deltagere og gæster fra Schweiz, England og Sverige.

Onsdag middag fik chaufføren, som forøvrigt er aktiv spejder at vide, at en fejl ved motoren kun kunne laves i Mains, så vi besluttede at pakke og køre med det samme og i løbet af knap 2 timer var lejrpladsen ryddet og alt pakket og klar til afgang.

Hjemturen gik over Mainz, Frankfurt, Hannover og Hamburg.

Vi havde nogenlunde vejr og ingen uheld, alt i alt en vellykket tur.

Krissebenet.

Musketererne

i Vejle har gjort os opmærksom på, at den fine portal vi havde givet 1. Vejle trop æren for at have lavet ved Bavnejamboretten, og som vi bragte billede af i sidste nr., skyldes Musketererne. Vi iler med at beklage fejltagelsen.

DYE·DAVNE·TIL TÆRES·SIDEN

VÆBDERE

12. Aarhus trop
Preben Pedersen
Falkonerspejderne
Mickale Manstaedt
Ole Skrydstrup
Jens Peter Christiansen

1. Risskov trop
SM Carl M. Jensen
SM Allan Gelsmar
PF Fritz Gelsmar
PF Fritz Hindtoft
PF Erik Christiansen
PA Peter A. Jørgensen
Anders Glob
Lars Peter Madsen

1. Odense trop
PF Preben Drudgaard
PF Poul Schriver
Nils Hindsgaul Paulsen
Helge Hindsgaul Paulsen
8. Odense - Sgt. Knuds trop
PA Jens Chr. Westerdal
Fritz Luxhøj
Mogens Brandt Poulsen

VANDRINGER

- 100 km
Skansetroppen
PF Jørgen Holst
PF Ange Ebbesen
PF Kurt Ingemann Larsen

75 km

1. Hellig Anders trop
SM Karsten Thorbek
PF John Nielsen

60 km

1. Hellig Anders trop
PA Jørgen Smed
Teddy Rasmussen
5. Odense - Sgt. Georgs trop
Hans Fjeldsted Olsen
2. Osterbro trop
PF Niels Bentsen
5. Osterbro trop
Finn Helner Petersen
Kong Rings trop
PF Vagn Eljer Due Hansen
PA Per Lindgaard

1. KL. SPEJDERE

12. Aarhus trop
Kjeld Borges Andersen
Jarl Jørgensen
Preben Pedersen
Falkonerspejderne
Mickale Manstaedt
Fritz Barfod
Leif Schultz
Jens Peter Christiansen
1. Risskov trop
SM Henrik Frank

Mols trop

- PF Svend Frils
1. Odense trop
SM Ole Egehoj Madsen
SM Palle Bergholt Pedersen
PF Poul Schriver
PF Fritz Bonde
PF Preben Drudgaard
PA Hans Skriver
8. Odense - Sgt. Knuds trop
PF Jørgen Andrés

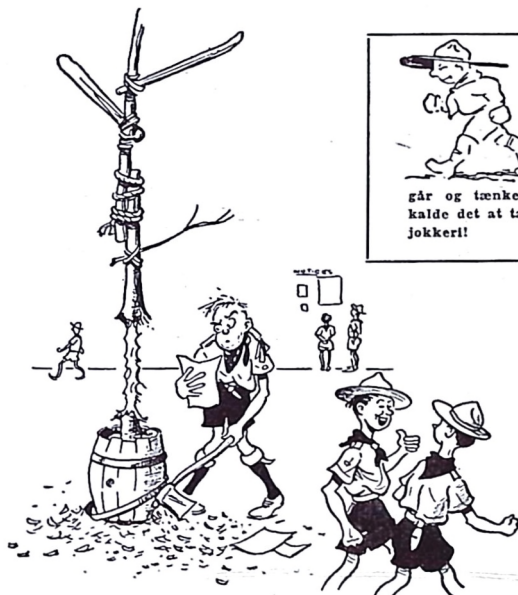
RIDDERE

1. Risskov trop
SM Henrik Frank
Falkonerspejderne
Jan Selerg
8. Odense - Sgt. Knuds trop
PF Henning Hansen
3. Odense trop - Ugletroppen
PF Jørn Larsen

3. KL. BOR

5. Odense - Sgt. Georgs trop
SM Knud Anton Knudsen
SM Hans Petersen
SM Steen Thulstrup

BLEV Din TROP NÆVNT DENNE GANG?

går og tænker på, om man kan kalde det at tage vandreplader for jokker!!

Jo, ser du, han har taget et korrespondancekursus i træfældning. Han kunne ikke lære det i sommerlejren.

(The Scout).

Reglementeret påklædning

Efter forsøg med mange kvaliteter fandt man frem til, at sort »Vynyl« er det bedst egnede materiale til regnfrakker til drenge, og korpset har godkendt disse frakker som reglementeret påklædning både hvad udseende og kvalitet angår.

»Vynyl« tåler både frost og solvarme og der følger 2 års skriftligt garantibevis med hver frakke.

længde	80	85	90	95	100	105	110	115	voksen
»Vynyl«									
1-radet	43,00	45,00	47,00	49,00	51,00	54,00	57,00	60,00	
2-radet	46,00	48,50	51,00	54,00	57,00	60,00	63,00	66,00	75,00
»Oilskind«		32,50		35,50		43,00		45,50	49,00

Vi har stadig nogle sorte oilskindsfrakker, som jo er en del billigere, men desværre bliver stive i frostvejr.

ULDNE BUKSER

Skibukser

af marineblå prima Holmens klæde - med elastik afslutning så de kan flyttes op under knæet til skolebrug

stør. (livvidde)	64	66	68	70	72	74	76	voksen
	33,00	34,00	35,00	36,00	37,00	38,00	39,00	40,00

samme med foer + 5,00 kr.

Se om korte uldne bukser i september nummeret.

Skistøvler

som foto i en ekstra prima juchtenlæder med den moderne lange snøring og forsynet med 6 mm Greyhound såler.

størrelse	32—33	34—36	37—39	40—44
	56,50	61,50	67,50	75,50

skistøvler, alm. facon,				
juchtenlæder og greyhoundsåler	49,50	55,50	59,50	65,50

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Red.: Kommunalrører
J. B. Skotte Hansen
Tobaksvejen 33, Søborg

Spejdersport
Red.: Adjunkt Syend Ranvig
Kongebrovej 28, Sørg

NØRRE FARIMAGSGADE 39
København K, telf. Palæ 4526
Odense: Klostervej 19, telf. 12.418
Ålborg: Kong Hansgade 1, telf. 8370
Århus: Frederiksgade 69, telf. 3 36 13
Depotet er korpsets egen forretning
og giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor
Frydendalsvej 32, København V
Telefon VE 3866
Kontortid: 8-16, lørdag 8-12
Begge blades ekspedition:
Korpskontoret